

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חרש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לדמיון, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 75 – טז סיון תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר עבודת ישראל - פרשת עקב

ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני ה' וגו'. בילקוט וכי אותה בלבד הוא דורש והלא כל הארצות הוא דורש שנאמר (איוב לח, כו) להמטיר על ארץ לא איש כו', מה תלמוד לומר ארץ אשר ה' וגו', כביכול אין דורש אלא אותה ובשכר דרישה שדורשה דורש כו'. כיוצא בדבר הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל (תהלים קכא. ד), וכי ישראל לבד הוא שומר והלא כתיב (איוב יב, י) אשר בידו נפש כל חי וכו', אלא בשכר עושי רצונו שומר את כולם וכו' עי"ש:

הנה ארץ נק' מלכות שמים, כי כמו הארץ נוטעין עליה כל פרי למאכל וזורעים בה כל הזרעים, כן ענין המלוכה שממליכין את הבורא ב"ה בכל מיני מדות, יש במדת אהבה ויש במדת יראה ודומיהם. והיא הארץ אשר ה' דורש אותה תמיד עיני ה' אלהיך בה, כל עיונית של הבורא ב"ה על הממליכין אותו. וזהו מראשית השנה ועד אתרית שנה, כי יש אשר ממליך הבורא ב"ה במעשה מצות, ויש אפילו במחשבה ודביקות, ויש אשר מחמת הקדושה בא אל בחינת אין ואפס ממש כמו באמירת איה בקדושת כתר, ואז מקבלים נשמה יתירה כדאיתא בכתבים, ואלו המכונים בשם מראשית השנה, שהם עולים לראשית חכמה ובחינת מוחין. ועיין באידרא זוטא סודות ראמות מה שדרש רשב"י במלת מראשית עי"ש:

ואנו נאמר לפי דרכנו, דהנה אי אפשר לכנוס ולעלות במדרגות הגבוהות אם לא מי שהוא רש ושפל בעצמו ונבזה בעיניו, וכמ"ש רז"ל (ר"ה טז ע"ב) בפסוק זה כל שנה שרשה בתחלתה מתעשרת בסופה, מרשית כתיב בלא א' עי"ש במסכת ר"ה. והוא הדין בנידון דידן משמעותה רשות ודלות שמי שהוא רש ודל בעצמו הוא נכנס בעליות גדולות. ומקשה הילקוט וכי אותה

בלבד הוא דורש, פירוש וכי בחינת המלוכה לבדה דורש, והלא אפילו בחינות ראמות ונשגבות מציץ ומשגיח, שנאמר להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם, דהיינו במקום גבוה אשר עדיין אין שייכות אדם לשם כי הוא אין והמוחין. ונרמז במלת אי"ש, א הוא הפלא והוא הכתר, י רומז לחכמה, כי היו"ד על שם המתשבה נאמר כנודע, ש נטריקון שוב"ה שהוא הבינה והוא עולם התשובה, ולפעמים הצירוף במלת שם יכ"ש, ואז אות כ' באמצע מורה על הכתר והוא הרצון הוא המחבר החכמה והבינה. וגם שם דורש אותם ועיני ה' במ, אלא בשכר זו דורש את כולם, כי שכ"ר מספרו עשרה פעמים ב"ן הרומז על המלוכה והיא אבן פנתו שעליה ברא כל העולמות ובשכר זו דורש את כולם. כיוצא בדבר אומר שומר ישראל, והלא שומר את כולם כדכתיב (איוב יב, י) אשר בידו נפש כל חי, כי המלאכים נקראים כל חי שחיים בכללותם ואין בהם העדר ועייפות והקב"ה שומר גם אתהם, אלא גם כן בשכר זו שומר את כולם כי בשביל עושי רצונו נברא העולם:

ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה. בילקוט וכי אותה בלבד הוא דורש והלא כו' שנאמר (איוב לח, כו) להמטיר על ארץ לא איש כו', מה תלמוד לומר ארץ כו', כביכול אין דורש אלא אותה ובשכר דרישה שדורשה דורש כל הארצות עמה כנ"ל עי"ש. עוד בילקוט ישעיה מ"ט הן על כפים חקותיך (ישעיה מט, טז) אמר רבי אבהו שני דברים שאלו בני ישראל כו' ויבא כגשם לנו כו' (הושע ו, ג), אמרו להם הנביאים לא שאלתם כראוי הגשם הזה יוצאי דרכים מצערים בו כו' אלא כו' אהיה כטל כו'. ועוד שאלו שימני כחותם על לבך (שה"ש ח, ו), אמרו להם הנביאים לא שאלתם כראוי הלב פעמים מגולה פעמים מכוסה אלא כו' והיית עטרת תפארת ביד ה' כו' (ישעיה סב, ג), רבי סימון בשם רבי יוחנן אמר הקב"ה לא אתם לא נביאכם שאלתם כראוי אלא כו' הן על כפים חקותיך כו' עי"ש:

הנה בוודאי עיקר דרישתו יתברך על מלכותו יתברך לדרוש ולראות מי קבל ומי נהג כבוד במלכותו יתברך, והגם ששכינתו עתה בצר עם בני ישראל, עם כל זה דורשה תמיד כמ"ש בתיקונים דשאל לה מאן אוקיר לך, מי הכניס אותך בביתך, רצ"ל מי טיהר לבו להיותו משכן והיכל למלכותו יתברך, ובודאי בני ישראל הם הנוהגים כבוד ונושאים עול מלכותו עליהם ובפרט הצדיקים שכל מגמותיהם תמיד לקשט המלוכה לפניו יתברך, כמ"ש בזוה"ק על פסוק (שה"ש ג, ה) השבעתי אתכם בנות ירושלים, הם נשמות הצדיקים אשר עיקר עבודתם להביא הצטרפות כנסת ישראל לפניו יתברך והקב"ה דורש אותה ומשפיע לכנסת ישראל כל טוב. ובשכר הדרישה דורש כל הארצות, כמ"ש (תהילים קג, יט) ומלכותו בכל משלה, וכל העולמות נשפעים ממנה. וכן יתפרש מה שאמר עוד בילקוט ועיקר השגחתו יתברך על הארץ הקדושה הזו היא המלכות הנקראת ארץ הדום רגלי:

ואמר הכתוב תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה, ודרשו רז"ל (ר"ה טז ע"ב) מרשית כתיב כל שנה שרשה בתחלתה כו'. רצ"ל עיקר עבודת בני ישראל שיהיו רשים ודלים לפניו (וזהו רשה בתחלתה, רצ"ל תחלת ועיקר עבודת. כמ"ש (דברים ח, יח) וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חי"ל, הוא לשון חל"י כתם (משלי כה, יב), רצ"ל כל הקישוטין שתזכה לקשט השכינה הכל הוא על ידי כחו יתברך. והקישוטין הם כ"ד כידוע, וכשהם נכנסין ללבו של חתן אזי הם מ"ח קישוטין גימטריא חי"ל:

וצריך שתדע שכל זה הכח הוא מאתו יתברך, ולזה עיקר הדרישה שדורש הקב"ה את כנסת ישראל שהם עיקר כל העולמות. וז"ש הפסוק (ישעיה מט, טז) הן על כפים חקותיך, הם הידין והמקומות שע"י יצאו כל העולמות לפועל לא היה כי אם על ידי בני ישראל, ולפי זה מהראוי שכל העולמות ושרי מעלה ינשאו וינטלו את בני ישראל כי הם עיקר חיותם. והידין הם המדות הקדושות כידוע. ואמרו שישראל שאלו שלא כהוגן ויבא כגשם לנו, היינו שלא פירשו שאלתם. אבל ח"ו ששאלו שלא כהוגן, כי פירוש יב"א כגשם לנו, היינו הי"ג מכילין גימטריא יב"א, יאירו בת"ת ישראל. ובחינה זאת נק' גשם, כי ההנהגה על פי ו' קצוות. אכן לא פירשו שאלתם. ואמר להם הנביא היה לכם לפרש אהיה בטל, רצ"ל הרחמים עליונים הנקראים בחינת טל, יאירו בקרב ישראל, ונק' טל, כי הג' רישין כל אחד כלול מי"ג מדות עולה ט"ל. ועוד כי ישראל נקרא גוף הקדושה בבחינת אותיות והוא יתברך משפיע בהם הטעמים ונקודות. ומספר כט"ל עולה ט"ן ר"ת ט'עמים נ'קודות:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה